Pregaria.cat

Entrada

Comença a ser el que hauràs de ser

Quan va acabar de parlar sobre els seus sentiments i altres problemes, el deixeble va fixar els ulls en el mestre i va estar esperant una estona la resposta que tant desitjava. Finalment, el mestre clavà la seva mirada, ja gastada pel pas dels anys, en els ulls del jove deixeble i li deixà anar aquesta frase que s'atribueix a Sant Jeroni: comença a ser el que hauràs de ser.
Ja no va dir res més. Amb la mà va fer el senyal del comiat i el deixeble va sortir de l'ermita per tornar a casa seva. Camí avall el deixeble sentia en el seu cor aquella escalfor de suavitat de quan havien fet diana les paraules del seu mestre. Ves que parlava poc el mestre, i escoltava molt; quasi sempre deia alguna sentència al final i feia el signe del comiat. Era en aquell instant quan somreia amb un goig irrepetible.
De l'escalfor del cor va anar passant a l'agilitat de la ment; i és així que va començar a rumiar sobre el significat de la sentència atribuïda a Sant Jeroni.Què voldrà dir " el que hauràs de ser"? Hauré de ser ? Potser es refereix el que seré definitivament, sense canvis, ni alts ni baixos. No es referirà potser a aquella situació definitiva que segons la fe que professem, serà ja eterna després del traspàs d'aquesta vida mudable, temporal i efímera?. Almenys ho puc interpretar d'aquesta manera, deixant a part el que voldria dir Sant Jeroni. Sóc destinat a la felicitat inacabable en el goig del Pare. Sí, és aquest el meu destí definitiu i final. Destinat a ser en el goig definitiu en Ell.
No era una cosa nova aquesta de la felicitat definitiva. El deixeble l'havia meditat altres vegades. El mestre també li havia fet alguna pregunta sobre l'etern destí de la vida humana. Està bé, d'acord - es deia el deixeble - sempre va bé recordar-ho; però, per que ha dit " comença a ser" ?
El deixeble es para i s'asseu a l'ombra d'un roure gran, bell i fort. Rumia com pot començar a ser ara el que serà en el goig definitiu de Déu. Ràpidament li van venir al cap diverses formes de començar a ser ara el definitiu demà. Com a jove que era les intuïcions bullien. En aquell moment va treure el quadern de notes personals i amb el llapis ve escriure aquetes paraules per anar-les considerant segurament a la propera nit:
Estimar, contemplar, goig, valorar als altres, omplir-me de la Paraula de Déu, lluitar per la fraternitat, la pau, la justícia, pacificar el meu esperit, ... alegria, alegria i alegria de viure.... i tantes altres coses "comencen a ser el que hauré de ser".

Jesús Renau sj